

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 7C/30/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7620202548
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Puklušová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2022:7620202548.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňa JUDr. Darina Puklušová, v právnej veci žalobcu : R. E., W.. XX.X.XXXX, M. F. L. W. U., L. XXX/X, T. F. L. W. U., R. XX/XX proti žalovanej: Y. E., C.. I., W.. XX.X.XXXX, F. L. XXX/X, L. W. U., o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov takto

rozhodol:

I. Z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva oboch strán sporu súd prikazuje do výlučného vlastníctva žalobcu:

- nehnuteľnosť zapísanú na LV č. XXXX v kat. území L. W. U., okres a obec L.Š. W. U., a to 2-izbový byt č. X s príslušenstvom na ul. L. XXX/X, nachádzajúci sa na 1. poschodí v obytnom dome č. súp. XXX.

- polovicu (1.618,09 eur) zostatku hypotekárneho úveru vo Všeobecnej úverovej banke, č. zmluvy XXX/XXXXXXXX/XX-XXX/XXX, ktorý bol ku dňu 22. 11. 2017 vo výške 3.236,19 eur.

II. Žalobca je povinný vyplatiť žalovanej titulom vyporiadania nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX v kat. území L. W. U., sumu vo výške 38.150,- eur, ktorú je povinný vyplatiť žalovanej do 3 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Do výlučného vlastníctva žalovanej prikazuje: polovicu (1.618,09 eur) zostatku hypotekárneho úveru vo Všeobecnej úverovej banke, č. zmluvy XXX/XXXXXXXX/XX-XXX/XXX, ktorý bol ku dňu 22. 11. 2017 vo výške 3.236,19 eur.

IV. Strany sporu nemajú nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajší súd dňa 22. 5. 2020 domáhal vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len BSM).

2. Žalobu odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 13P/413/2013 zo dňa 19. 10. 2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22. 12. 2017, bolo manželstvo strán sporu rozvedené, po rozvode nedošlo k mimosúdnej dohode o vyporiadani BSM. Z manželstva so žalovanou, ktoré bolo uzavreté dňa 20. 5. 1995, pochádza maloletá dcéra E.K.W.W. E., nar. XX. XX. XXXX a dospelý syn E. E., nar. XX. X.XXXX, ktorí v čase podania návrhu mali trvalý pobyt na adrese L. W. U., L. XXX/X.

3. Za trvania manželstva zo spoločných prostriedkov si bývalí manželia zakúpili nehnuteľnosť zapísanú na LV č. XXXX v kat. území L. W. U. - 2-izbový byt s príslušenstvom na adrese L. Č.. XXX/X, v obytnom dome č. súp. č. XXX na K.. nadpodlaží s celkovou podlahovou výmerou 58,07 m². Nehnuteľnosť bola v čase kúpy ohodnotená znaleckým posudkom na sumu 173.420,- Sk. Dohodnutá kúpna cena

bola predávajúcim vyplatená v hotovosti v sume 250.000,- Sk, pričom kúpu bytu manželia financovali z hypotekárneho úveru Všeobecnej úverovej banky pod č. XXX/XXXXXXXX/XX-XXX/XXX. K dátumu zániku BSM, teda právoplatnosti rozsudku o rozvoде boli strany sporu bezpodielovými spoluvlastníkmi predmetnej nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX v kat. území L. W. U., ktorý je predmetom vypořiadania.

4. Žalobca navrhol, aby predmet vypořiadania BSM bol prikázaný do jeho výlučného vlastníctva s povinnosťou vyplatiť žalovanú sumou 30.000,- eur ako 1/2 trhovej hodnoty bytu do 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Ďalej navrhol, aby z tejto sumy boli žalovanej odpočítané neuhradené záväzky, ktoré jej vznikli za obdobie od právoplatnosti rozvođu titulom užívania spoločného majetku - bytu, ktoré dlhy sa žalobca zaväzuje za ňu vysporiadať. Vyplatená suma by sa tak mala znížiť o nedoplatok za služby spojené s užívaním bytu, nakoľko žalobca spoločný byt od mája 2013 neužíval a bol nútený ho opustiť aj s maloletou dcérou. Ďalej navrhol, aby boli od sumy 30.000,- eur odpočítané neuhradené splátky hypotekárneho úveru a polovica sumy zo zostatku úveru od právoplatnosti rozsudku o rozvođe. V pôvodnej žalobe žalobca nešpecifikoval výšku súm, ktoré majú byť z polovičnej hodnoty bytu vo výške 30.000,- eur odpočítané.

5. Na výzvu súdu, aby petit žalobného návrhu upravil tak, aby bol vykonateľný, pristúpil k jeho úprave písomným podaním zo dňa 18. 6. 2020. Navrhol, aby súd z vecí patriacich do BSM prikázal do výlučného vlastníctva 2-izbový byt zapísaný na LV č. XXXX v kat. území L. W. U. žalobcovi, ktorý bude povinný vyplatiť žalovanú sumou 27.821,19 eur do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, s tým že preberie zostatok hypotekárneho úveru vo výške 1.915 eur a nedoplatok na byte vo výške 10.221,31 eur. O takomto návrhu súd v tomto konaní rozhodoval.

6. Žalobca k žalobe predložil dôkazné listiny, a to oznámenie o schválení hypotekárneho úveru VÚB, a. s. zo dňa 10. 12. 2022 a rozhodnutie o schválení úveru, na základe ktorého bol žiadateľke Y.C. E. a spolužiadateľovi R. E. poskytnutý hypotekárny úver vo výške 220.000,- Sk s dobou splatnosti 20 rokov, potvrdenie banky VÚB, a. s. zo dňa 15. 5. 2020 o zostatku predmetného úveru k 22. 11. 2017 vo výške 3.236,19 eur, úroky 5,11 % s pôvodnou výškou úveru 7.302,66 eur, zoznam preplátok/nedoplatkov za predošlé obdobie ku dňu 21. apríla 2020 bytu na adrese L.M. G., ktoré vznikli Y. E. ku dňu podania návrhu vo výške 1.477,53 eur - nedoplatok, výpis z LV č. XXXX, kat. územie L. W. U., prehľad mesačných úhrad Správcovskej firmy, s. r. o. Spišská Nová Ves spojených s užívaním predmetného bytu za obdobie od januára 2013 do mája 2020.

7. Súd žalovanej opakovane doručoval žalobu k písomnému vyjadreniu na adresu jej trvalého pobytu, ktoré písomnosti súdu žalovaná nepreberala. Nebolo možné jej žalobu doručiť ani prostredníctvom Obvodného oddelenia PZ v Spišskej Novej Vsi, pričom podľa správy príslušného policajného zboru súd zistil, že podľa vyjadrenia susedov sa žalovaná na predmetnej adrese zdržiava, avšak táto ani políciou dvere neotvárala.

8. Žalobca predložil súdu dňa 29. 1. 2021 písomné vyjadrenie predsedu Spoločenstva vlastníkov bytov na ulici L.M. X/XX U. L. W. U., ktorý prehlásil, že žalovaná na adrese L.M. X/X býva a na mieste trvalého pobytu sa zdržiava a je pravidelne videná aj susedmi.

9. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 31. 5. 2021, na ktoré nariadil podľa § 101 ods. 1, 2 C.s.p. žalovanú predviesť. Podľa vyjadrenia polície však jej predvedenie nebolo možné s tvrdením, že pri opakovaných pokusoch na uvedenej adrese nikto neotváral. Súd sa pokúšal kontaktovať žalovanú prostredníctvom jej ošetrujúcej lekárky a opakovane prostredníctvom OO PZ v Spišskej Novej Vsi, ako aj blízkej príbuznej - matky žalovanej Y. I.. V spolupráci s týmito subjektmi sa dňa 21. 7. 2021 dostavila žalovaná k výsluchu bez vyzvania zo strany súdu. Aby nedošlo k ďalším pŕetahom v konaní, súd ju vypočul a krátkou cestou jej odovzdal kópiu žaloby s prílohami. Okrem dôkazných listín predložených k žalobe, žalobca doručil súdu súkromný znalecký posudok č. XX/XXXX vyhotovený znalcom K.. F. Q.I.J., podľa ktorého nehnuteľnosť, ktorá je predmetom vypořiadania - byt na ul. L. bol ocenený všeobecnou hodnotou vo výške 76.300,- eur.

10. Žalobca predložil ďalší dôkaz, a to oznámenie o začatí výkonu záložného práva Správcovskou firmou, s. r. o. v Spišskej Novej Vsi, ktoré mu bolo doručené dňa 15. 4. 2021, podľa ktorého s poukazom na to, že bolo zriadené zákonné záložné právo v prospech Spoločenstva vlastníkov bytov L.Ā., a to

na zálohu - nehnuteľnosti vo vlastníctve dlžníkov R. E. E. Y. E. - bytu č. X, vchod č. X, zapísaného na LV č. XXXX v kat. území L. W. U., pre účely zabezpečenia pohľadávky SVB vo výške 2.512,31 eur Správcovská firma vyzýva vlastníkov bytu naposledy, aby v lehote 15 dní na účet spoločenstva dlh zaplatili a vyhli sa tak výkonu záložného práva predajom bytu na dražbe. K tomu žalobca predložil doklad o zázname nedoplatkov na uvedenom byte za obdobie od mája 2021, kde je vedený dlh na mene Y. E. vo výške 2.604,31 eur.

11. Žalovaná po oboznámení sa so žalobou a k nej predloženými dôkaznými listinami v účastníckej výpovedi na výsluchu uviedla, že s návrhom, aby bol byt prikázaný do výlučného vlastníctva žalobcoví, nesúhlasí. K tomu uviedla, že ešte pred zakúpením 2-izbového bytu, ktorý je predmetom vyporiadania, bola výlučnou vlastníčkou 1-izbového bytu, ktorý odpredala za 300.000,- Sk (kúpnu zmluvu o odpredaji bytu v jej výlučnom vlastníctve súdu nepredložila). Tieto peniaze, ako aj suma 220.000,- Sk zo spoločného úveru, boli použité na zakúpenie bytu, takže väčšinový podiel na kúpu bytu zaplatila ona. Ona splácala úver z jej účtu, nakoľko manželia za trvania manželstva mali osobitné účty. Peniaze zarobila v Nemecku, kde pracovala.

12. V doplňujúcom písomnom vyjadrení žalovaná uviedla, že 20 rokov splácala úver zo svojho účtu sama, ako aj ročnú poisťku k hypotéke. Na základe dohody o užívaní družstevného bytu zo dňa 1. 7. 1987 bol členom bytového družstva H. V., pri spoločnom členstve manželky Y.. K tejto dohode žalovaná uviedla, že s predošlým manželom bývali v predmetnom družstevnom byte na ulici M. X. Y. XX/X v L. W. U.. Tento byt bývalý manžel prepísal na ňu a nemal voči nej žiadne finančné nároky. Po narodení syna E. sa k nej nasťahoval žalobca, a to v roku 1995. V tom čase bol nezamestnaný. Preto si ona musela hľadať brigády, odišla pracovať do Nemecka. Ich manželstvo nebolo šťastné. Manžel na ňu chorobne žiarlil. Začal ju biť a ničiť nábytok v byte, vykrádal jej byt a podobne. Po odchode manžela s deťmi v byte býva ona spolu s 73-ročným starým človekom.

13. Predložila písomný dôkaz, a to výdavkový pokladničný doklad o zaplatení sumy 420.000,- Sk R. T. Y.C. E. za predaj bytu, čím preukázala, že byt ktorý je predmetom vyporiadania BSM kúpili za vyššiu cenu, aká bola uvedená v kúpnej zmluve, a dohodu predloženú Okresnému stavebnému bytovému družstvu Spišská Nová Ves, na základe ktorej H. V. prehlásil, že výlučným členom družstva a osobným užívateľom bytu na ul. M. X. Y. XX/X sa stala Y. V. a výpisy z účtu vo VÚB banke týkajúce sa hypotekárneho úveru s názvom Y. E..

14. Žalobca v písomnom vyjadrení (v replike) uviedol, že byt, ktorý je predmetom vyporiadania, zakúpili spolu s bývalou manželkou v roku 2002, t. j. 7 rokov po uzavretí manželstva. Kúpnu cenu vyplatili z hypotekárneho úveru a z úspor každého z manželov. On prispel sumou 100.000,- Sk, t. j. 3.319,39 eur ktorú dostal do daru od rodičov. K tomu predložil písomné prehlásenie rodičov. Zvyšnú sumu zaplatili zo spoločných úspor, ktoré ako manželia mali. Nerozporoval tvrdenie žalovanej, že byt bol kúpený za 420.000,- Sk. K tvrdeniu žalovanej, že počas manželstva bol vedený na úrade práce a že nezarábal, uviedol, že v apríli 2000 ukončil aktívnu hokejovú kariéru, ktorú vykonával dva roky pred kúpou bytu, neskôr bol zamestnaný vo firme L. Q. L.. C.. I.. a to v rokoch 2001 a 2002, od 15. 10. 2002 bol zamestnaný vo firme N. Č. C., L.. C.. I., kde pracoval nepretržite do roku 2020. K tomu predložil dôkazné listiny, a to potvrdenie o zamestnaní - N. Č., pracovnú zmluvou s firmou L. Q., L.. C.. I., zápočtové listy a potvrdenia o vyplatených príjmoch za rok 2002.

K tvrdeniu žalovanej, kto splácal úver, uviedol, že nesplácala ho 20 rokov výlučne ona, pretože od roku 2013, kedy odišiel zo spoločnej domácnosti, splácali úver spoločne. Manželka tvrdí, že to bolo z jej účtu, avšak aj keď bol to účet vedený v banke na jej meno, na tento prichádzali finančné prostriedky od oboch bývalých manželov, teda aj jeho výplata a uhrádzali sa z tohto účtu všetky výdaje na domácnosť. Samostatný účet si zriadil 10. 1. 2007, t. j. v období, keď žalovaná začala piť, robiť dlhy a vtedy bol problém s uhrádzaním všetkých platieb. Zo svojho účtu platil bývanie, inkaso, a na hypotéku jej prispieval v hotovosti, aby žalovaná mohla splácať úver v banke. Takto fungovali do roku 2013, kedy spolu s deťmi odišiel zo spoločnej domácnosti a viac sa do nej nevrátil. K tomu predložil doklad z VÚB, a. s. o tom, že je spoludisponujúcou osobou s účtom. Dodal, že problémy so splácaním hypotéky nastali v roku 2013, pretože jeho manželka sa účelovo nezamestnala, a tak prichádzali opakovane upomienky o nesplácaní úveru. Od roku 2020 hypotéku spláca on, nakoľko žalovaná nepristúpila k splácaniu úveru ani napriek tomu, že jej bol poskytnutý odklad splácania hypotéky.

15. Žalovaný ďalej uviedol, že tak, ako preukazoval dôkaznými listinami - výpismi o nedoplatkoch, žalovanej vznikol nedoplatok za služby spojené s užívaním spoločného bytu, ktorý začal vznikáť ešte v období, keď bol v byte, avšak už spolu nehospodárili. Od mája 2013, kedy bol nútený s maloletou dcérou z bytu odísť, byt užíva výlučne žalovaná, t. č. aj so svojim priateľom. Platby za užívanie bytu platí iba sporadicky alebo vôbec. K septembru 2021 tak dlh na byte narástol na 2.400,37 eur. Hrozí, že tak, ako vyplýva z oznámenia o začatí výkonu záložného práva Správcovskou firmou, s. r. o. v Spišskej Novej Vsi, že byt bude odpredaný verejnou dražbou. S poukazom na uvedené žalobca sa naliehavo domáhal, aby súd vo veci rozhodol, prikázal byt do jeho výlučného vlastníctva s povinnosťou žalovanú vyplatiť. Uviedol, že žalovaná je podielovou spoluvlastníčkou bytu so svojou matkou, takže nestane sa bezdomovkyňou, navyše jej budú poskytnuté finančné prostriedky titulom vyporiadania, takže nebude bez peňazí. Horšia situácia by nastala, ak by sa byt predal v dražbe, s čím by boli spojené vysoké finančné náklady a žiaden zo spoluvlastníkov bytu by nemal z takéhoto odpredaja žiaden úžitok. Doplnil dôkazy o písomnú kúpnu zmluvu, ktorej vklad bol povolený správou katastra pod č. U. XXXX/XXXX, na základe ktorej bývalí manželia zakúpili od R. T. a X. T. nehnuteľnosť zapísanú na LV č. XXXX, 2-izbový byt č. X/X orientačné číslo X - predmet vyporiadania za dohodnutú kúpnu cenu vo výške 250.000,- Sk, ktorá suma bola vyplatená predávajúcim v hotovosti.

16. Žalovaná sa k replike žalobcu v súdom stanovenej lehote nevyjadrila, preto súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 8. 11. 2021, ktorého sa žalovaná nezúčastnila. Predvolanie na pojednávanie opäť neprevzala. Súd bol nútený opäť pojednávanie odročiť aj napriek prítomnosti žalobcu, pričom krátko pred pojednávaním obdržal vyjadrenie Centra právnej pomoci v Košiciach o priznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci žalovanej, ktorej bol ustanovený advokát JUDr. Tomáš Tauber. Ďalšie pojednávanie bolo odročené z dôvodu šíriaceho sa ochorenia COVID - 19 (právny zástupca žalovanej oznámil, že žalovaná bola v kontakte s pozitívnu osobou, k čomu však nepredložil žiadne relevantné dôkazy). Na ďalšom pojednávaní dňa 1. 12. 2021 bol prítomný právny zástupca žalovanej. Žalobca trval na tom, aby súd vo veci rozhodol z dôvodov, ktoré uviedol už v predošlých písomných vyjadreniach, aby nedochádzalo k navyšovaniu ďalších dlhov voči Správcovskej firme, s. r. o., k čomu predložil doklad, že k dátumu 22. 11. 2021 je dlh vo výške 2.656,37 eur. Uviedol, že s maloletou dcérou E.W.I., ktorá má 17 rokov, býva v podnájme. Ich plnoletý syn sa už osamostatnil. Byt teda navrhuje prikázať do jeho výlučného vlastníctva, aby tak mohol zabezpečiť bývanie sebe a svojej maloletej dcére, pričom je schopný vyplatiť žalovanú do troch mesiacov sumou 38.000,- eur. Trval na svojom pôvodnom vyjadrení, že na kúpu bytu okrem poskytnutého úveru každý z bývalých manželov prispel sumou po 100.000,- Sk. Žalovaná mala túto sumu z odpredaja jej 1-izbového bytu a on túto sumu dostal do daru od rodičov. Poprel tvrdenie žalovanej, žeby ona na kúpu bytu poskytla sumu 175.000,- Sk.

17. Právny zástupca žalovanej trval na návrhu žalovanej, aby byt bol prikázaný do jej výlučného vlastníctva. Neprodukoval dôkazy, ktoré by preukazovali písomné vyjadrenia žalovanej, akou sumou ona prispela na kúpu bytu a z akých finančných prostriedkov bude schopná vyplatiť žalobcu titulom jeho ustupujúceho spoluvlastníckeho podielu. Na preukázanie tvrdení žalovanej žiadal súd o poskytnutie 10-dňovej lehoty, kedy po konzultácii s klientkou zistí, aké dôkazy bude schopná v konaní predložiť. Za týmto účelom súd pojednávanie odročil.

18. Následne podľa vyjadrenia právneho zástupcu žalovanej tento jej 13. 9. 2021 vypovedal plnú moc na zastupovanie v konaní z dôvodu, že žalovaná neposkytla súčinnosť pri zastupovaní advokátovi, takže tento nemohol ju adekvátne právne zastupovať v súlade so zmluvou o poskytovaní právnej pomoci. Podľa rozhodnutia Centra právnej pomoci v Košiciach zo dňa 24. 1. 2022 bolo žiadateľke - oprávnenej osobe Y. E. odňaté poskytovanie právnej pomoci v predmetnom súdnom spore, nakoľko oprávnená osoba neposkytovala centrom určenému advokátovi potrebnú súčinnosť v zmysle § 14 ods. 1 písm. a/ zákona č. 327/2005 Z. z. v spojení so zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, a v spojení s Organizačným poriadkom CPP.

19. Následne súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 28. 3. 2022, ktorého sa osobne zúčastnil žalobca, žalovaná predvolanie na pojednávanie prevzala na adrese L. X/X, žiadala, aby súd pojednávanie odročil, a to z dôvodu, že podala žiadosť o zmenu právnika s tvrdením, že bývalý právnik bol voči nej zaujatý, k čomu súdu nepredložila kópiu žiadosti s dokladom o jej prevzatí Centrom právnej pomoci.

20. Žaloba bola na súd podaná ešte 21. 5. 2020, od uvedeného dátumu žalovaná sa nezúčastnila ani jedného pojednávania (bol s ňou vykonaný iba jeden výsluch), žalobca sa zúčastnil pojednávaní v počte

5-krát, vo veci boli zo strany žalobcu predložené relevantné dôkazy o jeho tvrdení, súd preto dňa 28. 3. 2022 pojednával za použitia ustanovení § 180 C.s.p. za neprítomnosti žalovanej a vo veci rozhodol. Ospravedlnenie žalovanej a žiadosť o odročenie pojednávania súd považuje už len za vytváranie ďalších prieťahov v konaní a zo strany žalovanej za účelové a tendenčné s cieľom čo najviac oddialiť rozhodnutie v merite veci. Správanie žalovanej v tomto konaní je takého charakteru, že súd by mal pristúpiť aj k poriadkovým opatreniam, avšak vzhľadom na majetkové pomery strán sporu a finančnú situáciu žalovanej súd k takýmto tvrdým opatreniam nepristúpil a vo veci rozhodol za neprítomnosti žalovanej.

21. Prevedeným dokazovaním, výsluchom strán sporu, za použitia dôkazných listín nimi predložených, súd zistil tento skutkový stav:

22. Manželstvo R. E. a Y. E. bolo právoplatne rozvedené dňa 22. 11. 2017, ktorým dňom zaniklo ich BSM. Z odôvodnenia rozsudku o rozvedení sp. zn. 13P/413/2013 tunajšieho súdu súd zistil, že žalobca odišiel zo spoločnej domácnosti s dcérou E.W.W. a synom E. v máji 2013. Na čas po rozvedení bola mal. E.C.W.W. zverená do osobnej starostlivosti otca a matke bola určená vyživovacia povinnosť sumou 50,- eur mesačne. Dôvodom rozpadu manželstva boli dlhodobé nezhody a časté hádky medzi manželmi, ktoré nebolo možné odkomunikovať z dôvodu, že Y. E. bola často pod vplyvom alkoholu a otec chcel chrániť deti pred neustálym stresovým prostredím. V rámci rozvodového konania súd nariadil aj znalecké dokazovanie z odvetvia psychológie a psychiatrie na zistenie pomerov v rodine, vzťahu medzi deťmi a rodičmi a rozsudku o rozvedení predchádzal aj rozsudok o úprave rodičovských práv a povinností k mal. E.K.W.W. v konaní sp. zn. 13P/225/2013. Podľa odôvodnenia rozsudku o rozvedení súd za hlavnú príčinu rozpadu manželstva považoval nadmerné pitie alkoholu manželky navrhovateľa a s tým spojené problematické správanie, čo bolo preukázané aj znaleckým dokazovaním.

23. Súd v tomto konaní zistil, že aj samotné rozvodové konanie, ktoré začalo v roku 2013 z dôvodu nezúčastňovania sa pojednávaniu zo strany žalovanej trvalo až do roku 2017, samozrejme aj z dôvodu ustanovených znalcov. Podobne vystupovala žalovaná aj v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 13C/225/2013 a v konaní sp. zn. 6C/312/2013 o určení vyživovacej povinnosti matke k plnoletému synovi E..

24. Ako už bolo vyššie uvedené, dňom právoplatnosti rozsudku o rozvedení zaniklo aj BSM strán sporu podľa § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

25. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

26. Podľa zásad tohto zákonného ustanovenia súd zistil, že do BSM bývalých manželov - strán sporu patrí nehnuteľnosť zapísaná na LV č. XXXX v kat. území L. W. U. - 2-izbový byt s príslušenstvom na ul. L. XXX/X, pričom táto skutočnosť v konaní nebola sporná. Sporné bolo podľa tvrdenia žalovanej, či na zakúpenie predmetného bytu za kúpnu cenu 420.000,- Sk prispela väčšou sumou žalovaná, alebo či táto suma bola pokrytá z hypotekárneho úveru vo výške 220.000,- Sk a zvyšné 2x po 100.000,- Sk zaplatili každý z manželov. Tvrdenie žalovanej, že prevažne ona vyplatila byt z pôvodne nadobudnutej kúpnej ceny za odpredaj predošlého bytu vo výlučnom vlastníctve vo výške 300.000,- Sk v konaní nebolo žiadnymi relevantnými dôkazmi preukázané. Žalovaná od roku 2020, teda od podania návrhu, resp. od oboznámenia sa so žalobou, mala zo strany súdu poskytnutý dostatočný časový priestor na to, aby súdu predložila dôkazy o svojom tvrdení, v konaní jej bol ustanovený aj právny zástupca, s ktorým mohla pri zabezpečovaní týchto dôkazov spolupracovať. Zo strany žalovanej však nedošlo k žiadnym úkonom, ktoré by nasvedčovali tomu, že je pravdivé jej tvrdenie, že ona na kúpu bytu prispela väčšou sumou ako žalobca.

XX. Žalovaným predložený písomný dôkaz - čestné prehlásenie jeho rodičov R.W. a E. E. o darovaní sumy 100.000,- Sk na doplatenie kúpnej ceny bytu (čl. 154 spisu) potvrdzuje výpoveď žalobcu, že okrem hypotekárneho úveru vo výške 220.000,- Sk, doplatil on do kúpnej ceny bytu touto sumou. Dôkaz predložený žalovanou o výlučnom členstve k družstevnému bytu na ul. M. X Y. preukazuje, že aj

žalovaná mala po odpredaji tohto bytu financie na doplatenie kúpnej ceny bytu. Súd vzal za preukázané tvrdeniu žalobcu, že bývalí manželvia prispeli rovnakou mierou na zakúpenie bytu.

28. Žalobca v konaní predložil listinné dôkazy, ktorými preukazoval, že za trvania manželstva do odchodu zo spoločnej domácnosti, teda do mája 2013, bol zamestnaný, teda mal pravidelný príjem, z ktorého vyživoval rodinu a splácal spoločný hypotekárny úver. Neobstojí obrana žalovanej, že úver bol splácaný len z účtu s názvom jej mena. Manželvia za trvania manželstva nemali BSM zrušené, takže príjmy a výdaje v domácnosti tvoria spoločné financie patriace do BSM. Na základe takto vykonaného dokazovania súd vzal za preukázané a v závere ustálil, že pri vyporiadaní BSM k predmetnej nehnuteľnosti súd musí vychádzať zo zásady uvedenej v § 149 a § 150 Občianskeho zákonníka.

XX. Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

30. Podľa § 149 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak dôjde k vyporiadaniu dohodou, sú manželvia povinní vydať si na požiadanie písomné potvrdenie o tom, ako sa vyporiadali

31. Podľa § 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

32. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

33. V zmysle vyššie uvedených zásad, ako aj v zmysle návrhu žalobcu s prihliadnutím na vyjadrenie žalovanej súd vzal za preukázané, že predmetom vyporiadania je 2-izbový byt (bod 3. odôvodnia), ktorý podľa súkromného znaleckého posudku predloženého žalobcom č. XX/XXXX (ktorý dôkaz žalovaná strana nerozporovala) má všeobecnú hodnotu vo výške 76.300,- eur. Súd vyhovel návrhu žalobcu a prikázal predmetnú nehnuteľnosť do jeho výlučného vlastníctva, a to predovšetkým z toho dôvodu, že žalobcovi bola súdom do osobnej starostlivosti zverená mal. dcéra E.W.W., o ktorú sa otec stará, zabezpečil jej náhradné bývanie v podnájme v byte na ul. R. XX/XX, kde býva spoločne so svojou družkou. Od mája 2013, kedy zo sporného bytu odišiel, býval aj so synom E., ktorý je už toho času plnoletý a samostatný. Ďalším dôvodom na prikázanie nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva žalobcovi je ten, že žalovaná nepredložila súdu žiadne relevantné dôkazy, ktorými by preukázala schopnosť vyplatiť žalobcu sumou 38.000,- eur titulom ustupujúceho spoluvlastníckeho podielu z bytu. Súd má zato, že vzhľadom na jej aktuálne finančné a majetkové pomery, jej dlh voči Správcovskej firme za platby spojené s užívaním bytu, táto nebude schopná žalobcu požadovanou sumou vyplatiť. Žalovaná v konaní nepredložila ani prípadné písomné stanoviská banky o možnosti poskytnutia úveru do budúcnosti, resp. iné dôkazy preukazujúce jej solventnosť (doklady o príjme pracovnú zmluvu a pod.).

34. V neposlednom rade ďalším dôvodom, prečo súd nehnuteľnosť prikázal žalobcovi, je ten, že na základe Oznámenia Správcovskej firmy z dôvodu dlhov na byte voči Správcovskej firme hrozí dražba tohto bytu, čo by malo neblahý finančný dopad na obe zúčastnené strany (výdaje spojené s dražbou, nebezpečenstvo odpredaja bytu za podstatne nižšiu cenu ako je trhová cena a podobne). Na základe takto zisteného skutkového stavu súd má zato, že je nanajvýš spravodlivé a zároveň zákonné v súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami o vyporiadaní BSM, prikázanie spornej nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva žalobcovi. Aj keď žalobca v pôvodnom návrhu žiadal, aby z vyplácanej sumy mu bola odpočítaná časť dlhu, ktorá vznikla žalovanej po rozvoze, na tomto návrhu žalobca v ďalšom konaní nezotrval. Predmetný dlh je výlučným pasívom žalovanej, nakoľko táto od marca 2013 bola výlučnou užívateľkou bytu, čo písomne ako dlžník potvrdila v Dohode o uznaní dlhu vo výške 2 400,37 eur voči veriteľovi SVB L. L., takže uvedený dlh nie je predmetom tohto vyporiadania.

35. Podľa písomného vyjadrenia VÚB banky, a. s. zo dňa 15. 5. 2020 ku dňu zániku BSM bol zostatok na hypotekárnom úvere ku dňu zániku BSM bývalých manželov vo výške 3.236,19 eur. Tento dlh je

predmetom vyporiadania BSM ako pasívum oboch bývalých manželov. Súd vyhovel návrhu žalobcu a prikázal zostatok úveru každému z manželov rovnakým dielom.

36. Na vyplatenie spoluvlastníckeho podielu z vyporiadavanej nehnuteľnosti súd určil žalobcovi ním navrhovanú lehotu 3 mesiace, ktorá sa súdu javí primeraná možnostiam a schopnostiam žalobcu, ktorý je zamestnaný vo firme F. N. L.. C.. I., stará sa, resp. vyživuje jedno maloleté dieťa a podľa jeho vyjadrenia má úspory, z ktorých bude schopný žalovanú vyplatiť.

37. Podľa § 255 ods. 1 C. s. p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Žalobca mal v konaní plný úspech, priznať náhradu trov konania od žalovanej nepožadoval, ani náhradu trov spojených s vypracovaním súkromného znaleckého posudku, preto súd o trovách konania rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 odseku 1 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.